

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Caput. VIII. De Tentationibus Captivorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

Relinquat nos Pater noster, & Mater nostra:
 Dominus nos suscipiat consolandos temporalibus, beati-
 ficando aeternis. Clamet proinde cum eodem in solil.
 litudine ad DEUM: *Aperi aures tuas clamoribus la-*
rymarum Pupillarum tuorum, qui clamant ad te:
Pater noster, da nobis hodie panem nostrum quotidiana-
m, in cuius fortitudine ambulemus die ac nocte,
ut nequequo perveniamus ad montem sanctum tuum.

CAPUT VIII.

DE CAPTIVORUM TENTATIONIBUS.

CXIX. **V**ariæ sunt horum captivorum tenta-
 tiones, sed quarum pleræque illis cum
 aliis afflictis communes sunt; duæ sunt præcipuæ,
 quarum prior ex infamia captivitatis, posterior ex ti-
 more damnationis ad mortem oritur, de qua utraque
 in hoc capite breviter est agendum.

§. I.

Tentatio I. Circa infamiam carceris.

CXX. **I**oachimus honestus admodum civis &
 mercator, cum propter Fallimentum alte-
 rius cuiusdam mercatoris gravem ad eum bonorum ja-
 cturam sit passus, ut solvere debita sua amplius non
 poterit, denique creditorum suorum importunis
 accusationibus victus, & in carcerem coniectus est:
 ex qua incarceratione quia gravissimam se infamiam
 incutisse sibi persuaserat, gravissimè affligitur, eò
 quòd ob vitæ honestatem ab omnibus sit æstimatus, &
 hono-

honoratus. Quæritur, quomodo contra ejusmodi tentationem roborandus sit?

Responsio.

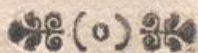
CXXI. In primis illi exemplum Christi ob oculum proponat, qui cum esset ipsa innocentia & sanctitate imò & divina Majestas, tamen non detrectavit in se mem subire carcerem, & pro malefactore haberi. Si ergo non sentit sua vulnera miles, qui Ducis vulnera intuetur; cur non & Joachimus infamiam suam longè mihiorem æquo animo sustineat, si gravissimam DEI ac Domini sui infamiam præ oculis habeat, & meditetur.

CXXII. Secundò Sanctorum etiã, qui incarcerationem non æquissimo duntaxat animo tulerunt, sed etiam pro summo honore agnoverunt, exemplum ei recensent; qualia sunt Josephi Patriarchæ, S. Joannis Baptistæ, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, imò & aliorum omnium Apostolorum ac Martyrum, quorum 1043. olim in Wandalica persecutione in unum acervum compressi cogebantur eodem loco quo stabant, naturæ necessitatibus servite, unde intolerabilis fœtor exortus est; uti victor Uticensis lib. 1. pers. Wand. scribit. Unde S. Chrysostomus hom. 1. in epist. ad Eph. ait: *Nihil est æquè præclarum, atque vincula propter DEVM. Vincitum esse propter Christum, præclarium est, quàm esse Apostolum, quàm esse Doctorem, quàm esse Evangelistam. Si quis amat Christum, novit, quod dicitur. Si quis in DEVM absorptus est, & ejus amore uritur, novit vim vinculorum. Maluerit esse vincitum propter Christum, quàm habitare caelos.* Cum ergo & Joachimus sine sua culpa

in carcerem sit coniectus, quidni propter Christum
in carceratum se existimet, & honori sibi maximo ean-
dem incarcerationem ducat?

CXXIII. Tertio eidem suadeat, ut imitetur Mar-
tyres antiquos, qui, ut minus sentirent carceris pu-
dorem & infamiam animo in caelis habitabant, unde
de illis dictum est; *Crus in nervo, animus in caelo.*
Hinc & Tertullianus de illis dicebat: *O beati servi*
Christi! O Christiani, membra vestra ligata sunt ca-
tenis, sed spiritus vester est liberrimus. Facient corpora
in carcere, in equuleis, in tenebris, sed mentes ve-
stras nihil potest perturbare. Hoc tantum agite, con-
tendite cogitationibus vestris in palmam, considerate
pulchritudinem & suavitatem caelestis glorie, vagamini
per pulchras mansiones, quas Christus ait esse in caelis.
Quoties eas spiritu deambula veritis; nihil crus sentit in
nervo, cuius animus est in caelo.

CXXIV. Quarto illi ostendat, totam hominis
felicitatem & famam consistere in hoc, quod DEO
placeat, bonamque apud ipsum aestimationem & fa-
mam habeat; unde non curandum est, etiamsi in-
terdum ab hominibus spernatur; si enim saepe Acto-
res in Comaediis stultorum personam agunt, & ir-
rideri se patiuntur, ut spectatorum oculis placeant,
laudemque apud illos aucupentur; quanto magis ut
DEO placeamus, Christumque imitemur, bre-
vem irrisionem & infamiam averfari non
debemus.

§. II.

Tentatio II. circa timorem damnationis ad mortem incurrenda.

CXXV. **S**Empronius homo plebejus & Pauper
 Sob varia furta in carcerem conjectus
 adeò per timorem damnationis ad mortem incur-
 rendæ cruciatur, & angitur, ut neque comedere, ne-
 que dormire possit, imò in insaniam propè adigatur,
 quare Pastor ad ipsum vocatur, rogaturque, ut timo-
 rem hunc, si non omnino eximere, cerè lenire conetur,
 & temperare. Quæritur, quâ ratione hoc præstare
 debeat?

Responsio.

CXXVI. Inprimis illi ostendat, quàm inutilis &
 imprudens sit hic timor; vel enim sequeretur damna-
 tio, quam timet; vel non sequeretur; si non sequatur,
 frustra se cruciat timore mali, quod non eveniet;
 si autem secutura sit damnatio, tum saltem ante tem-
 pus imprudenter se affligit imaginatione illius, do-
 ploque gravius, & diuturnius sibi reddit supplicium.
 Horretur ergo, ut potiùs sequatur exemplum Christi
 sti, nunquam ob passionem suam, licèt bene præ-
 visam, tristati, donec tempus patiendi advenerit. Dicat
 proin cum eodem: *Pater mi, si possibile est, transi-
 seat à me calix iste, verumtamen non mea, sed tua
 voluntas fiat.*

CXXVII. Persuadeat illi, Magistratum nihil de-
 creturum, nisi quod jam ab ipsa usque æternitate in
 divino, justissimòque cœli consistorio conclusum est;
 que

quæ proin sententia cum ex una parte immutabilis; ex altera parte autem summa cum sapientia ac bonitate concepta sit, decet, ut summa quoque cum reverentia, animique tranquillitate excipiat, illudque cum Heli affiduo reperatur: *Dominus est, quod bonum est in oculis suis, hoc faciat.*

CXXVIII. Tertio firmissimè ipsum credere jubet, DEUM, qui fidelis est, & neminem tentari aut onerari supra vires patitur, ipsi perinde, ac olim SS. Martyribus, adstitorum auxilio suo, effectumque, ut magnâ animi æquitate, constantiâque id omne, quod per Magistratum decreturus est, sustinere possit, id quod ipse haud dubiè in aliis extremo supplicio affectis non semel factum viderit.

CXXIX. Quarto denique meminisse ipsum jubet, quodcunque supplicium decernendum sit, brevissimo tempore id absolutum iri, atque ad eò æquissimo tolerandum esse, si cum æterno & inexplicabili inferni supplicio comparatur, quod propter peccata sua sustinere debuisset, si DEUS ipsum perinde, ut alios ejusmodi peccatores vel statim post peccatum ex hac vita avocasset, vel in statu peccati obduratum discedere permisisset. Certè si illis, qui nunc ob minor peccata in inferno cruciantur, hæc gratia fieret, ut in hanc vitam redire, suâque delicta commertis suppliciiis expiare possent, promptissimis, lætissimisque animis universa, quæ ullus unquam reus sustinisset, supplicia tolerarent.

☉ (0) ☉